

[Finansministeren.]

Jeg tænker paa de 100 Mill. Kr. til Sønderjylland — der var ikke Tale om, paa hvilken Maade de skulde dækkes. Jeg tænker paa de ca. 50 Mill. Kr., hvormed Ejendoms-skatterne skulde nedsættes. Paa hvilken Maade ønskede de Konservative disse Penge skaffet til Veje? Det har vi aldrig faaet at vide. Det er jo ingen Sag at staa op her og kræve, at man skal give Penge ud, naar man holder sig fornemt tilbage, naar der er Tale om at skaffe Beløbene frem, og ikke vil give Oplysning om, paa hvilken Maade man selv havde tænkt at fremskaffe dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg har ikke sagt, at Regeringens to Ordførere her i Salen har rost Ministeren. Nej, det var Ministeren, der roste sine tro Tjenere (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Jeg takkede dem for Udtalelserne) roste dem for deres Saglighed o. s. v., og det er kun smukt. Jeg har fremført, at der var dem, der satte mere Pris paa at faa Ros af andre end sit Herskab, men det kan jo være saa forskelligt.

Med Hensyn til Tjenestemændene er det underligt, at Ministeren ikke kan forstaa Forskellen. Hans Parti har jo dog — det vil Ministeren vel ikke benægte — foregøglet Tjenestemændene, at det, der skete under Madsen-Mygdal, var noget forfærdeligt. Dette forfærdelige opretholdt denne Regering i 1931, og nu, da den har hele Magten, fjerner den det ikke. Saa siger jeg — jeg vil ikke bruge saa stærke Ord, som Statsministeren brugte i Forbindelse med Kronenedskæringen, at det var et politisk Bedrag, saadanne Udtryk vil jeg ikke bruge, for jeg kan risikere, at de bliver misforstaaet —, men saa siger jeg med et meget mildt Udtryk, at man har foregøglet dem noget, man ikke har holdt, og det synes jeg, Tjenestemændene skulde tage sig ad notam. Jeg har lært af Livet at sætte mere Pris paa den Mand, som siger: „Det og det kan du ikke faa, for det har jeg ikke Raad til“, end paa ham, der siger: „Du skal nok faa det, naar jeg kommer til Magten“, men som saa ikke giver det. Det er det Forhold, jeg paataler.

Saa taler Ministeren om, at vi fra konservativ Side har forlangt Beløb her og der. Ja, de 100 Mill. Kr. til Sønderjylland var dog vist kun een Gang for alle, og det gør en saa vanvittig Forskel, saa det, at en

Finansminister taler om Udgifter een Gang for alle i Sammenhæng med aarlige Hundrede Millioner Kroners Forbrug, er helt urimeligt. Nej, Sagen er, at den nuværende Regering har haft den Situation, at Indtægterne er vokset med 100 Mill. Kr., men den har ikke haft saa megen økonomisk Oversigt, at den har kunnet se, at de Udgifter, den leder Rigsdagen og specielt de den underlagte Partier, Socialdemokratiet og de Radikale, ind paa, medfører farlige Konsekvenser, saaledes at der ingen Ende er paa de Skatter, vi skal have.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Det ærede Medlem vil hævde, at de 100 Mill. Kr. til Sønderjylland var en Bevilling een Gang for alle. Det er rigtigt, men Pengene skulde dog skaffes til Veje, og hvis man vilde laane dem, skulde de forrentes og tilbagebetales.

De 50 Mill. Kr. til Ejendomsskatternes Nedsættelse udtalte det ærede Medlem sig ikke om. Det ærede Medlem svarede heller ikke paa, hvilke mægtige Beløb det var, Regeringen kunde have sparet paa de Udgiftsposter, man nu har. Det vilde være rart at faa dette oplyst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen mente ikke, vi kunde gøre noget ved dette, at England lagde en særlig Told paa vort Smør paa 35 Øre pr. kg. Kom vi med en Forhøjelse, kunde det blive betragtet som en Eksportpræmie. Det maa da paa en eller anden Maade kunne rettes, men man skal først være klar over, om man finder det urimeligt, at Forbrugerne herhjemme skal høste Fordel af den uretfærdige Behandling, Englænderne giver vort Smør. Det skal man først være klar over, men er man det, saa maa man kunne finde ud af en Fremgangsmaade, hvorved man kunde faa flyttet nogle af Pengene.

Der kan ogsaa være Tale om en naturligt forøget Afsætning, og det ærede Medlem spurgte saa, hvordan vi vilde skaffe denne Afsætning. Ved at lukke op for flere Varer fra andre Lande. Der er ikke anden Udvej. Det har denne Regering ikke Øje for, men der er ikke anden Udvej for at forbedre Afsætningen af vore Varer end at tage flere Varer fra de andre.

Det gør mig meget ondt, at det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen ikke vilde udtale sig om Skatterne undtagen i polemiske